

[Aksel Larsen.]

at Aarsagen til disse Strejker er, at Arbejdskøberne i Ly af denne Lov, dækket ved den tvungne Overenskomstforlængelse, i den sikre Tro paa altid at faa Ret ved Voldgiftsretten systematisk paa Arbejdspladser er gaaet til Angreb paa Lønningerne og Arbejdsforholdene, saa Arbejderne paa Arbejdsplads efter Arbejdsplads har maattet væge sig ved den ulovlige Strejkes Hjælp for at afværge disse Angreb. Derfor har vi et saa stort Antal ulovlige Strejker i de forløbne 10 Maaned, som vi ikke har haft i noget Aar i den senere Tid.

Det er altsaa Bevis paa, at denne Lov virkede efter sin Hensigt, underbyggede Regeringens prisforhøjende Krisepolitik, sikrede de bestaaende Overenskomsters Arbejds- og Lønforholds Forlængelse paa Papiret, men aabnede Mulighed for Angreb under Rationaliseringens Maske paa Arbejdspladserne og skaffede Arbejdsgiverforeningen den Lønreduktion, den forlangte i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg fortalte, at nu har Arbejdskøberne opsagt, og nu vilde de foretage et skrækkeligt Plyndringstogt mod de fattige Arbejderhjem. Jeg synes da, at det ærede Medlem Hr. Lundberg skulde gøre sit til, at Fagorganisationerne satte sig i Kampstilling over for dette Plyndringstogt. Men det vil det ærede Medlem ikke være med til. Det ærede Medlem tilsigtede ved sin Tale her at skjule den Kendsgerning, at vel er det Arbejdsgiverforeningen, der har opsagt, men den har ikke stillet generelle Krav om Lønreduktioner. Naar den for første Gang i mange Aar ikke gør det, kan det kun tages som en Erkendelse af, at den er tilfreds med det Niveau, Lønningerne nu har faaet, at Arbejdsgiverne altsaa ikke er af samme Mening som det ærede Medlem Hr. Krag, at Lønningernes Købekraft i Dag er højere end i 1929. Det er den nemlig ikke. Priserne er steget, Arbejdskøbernes Profit vokset, og Lønningerne blev i 1931 sat ned med fra 4 til 8 pCt., samtidig med at der fra Arbejdspladserne er foregaaet en faktisk og stadig Reduktion af Pris- og Akkordsatser; for flere Fags Vedkommende opgøres de i Henhold til Arbejdernes egen Statistik til gennemsnitlig at være faldet 10 Øre i Timen i Løbet af sidste Aar.

Arbejdskøberne har opsagt, og det eneste fornuftige at gøre fra Arbejderorganisationernes Side var da naturligvis ogsaa at opsige, for derved at erklære, at vi ikke er tilfredse med de nuværende Overenskomster. Vi skal have Arbejdstiden

forkortet og har forskellige Lønkrav at stille. Men det gør De samvirkende Fagforbund ikke. Nej, De samvirkende Fagforbund holder Formandsmøde og anbefaler de tilsluttede Forbund ikke at opsige, og alle de socialdemokratiske Ledere af Forbundene undlader omhyggeligt at opsige, saa længe det staar til dem. Saa udbasunerer det ærede Medlem Hr. Lundberg her og den socialdemokratiske Presse i store Artikler, at det er Arbejdsgiverforeningen, der har opsagt, og Arbejderne har ikke opsagt.

Men hvordan ser det saa ud, naar vi betragter de Fag, hvor Spørgsmaalet har været forelagt Medlemmerne? Typograferne har opsagt Overenskomsten; og med hvilket Stemmetail? Med 2 333 Stemmer mod 148. Der er ingen Tvivl om, hvad Typografforbundets Medlemmer ønsker. Og er der nogen, der tror, at der er stor Forskel paa Typografforbundets Medlemmer og andre Arbejdere? Der har været Afstemning blandt Kvinderne i Jernindustrien i København. De har med 1 600 Stemmer mod 300 udtalt sig for Opsigelse og udtalt sig for, at Hovedbestyrelsen ikke skal have Ret til at forhandle eller slutte paa egen Haand. Og saadan kan der nævnes en Mængde Eksempler, som viser, hvorledes Stemningen er blandt Fagforbundenes Medlemmer, hvor der findes den størst ønskelige kvalificerede Majoritet for Opsigelse.

Men det interesserer eller generer ikke de socialdemokratiske Ledere, der undgaar at opsige, for de vil gerne skabe den samme Situation for Regering, Parti og Rigsdag, som var skabt ved forrige Overenskomst-situation, at man bagefter kan agitere med at sige: det var kun Arbejdskøberne, der havde opsagt, Arbejderne havde jo ikke opsagt, saa det er klart, at naar Forligsmanden stiller Forslag, maa man være himmelfornøjet over, at det ikke er værre, end det er; og gaa ind paa det! Det er alt sammen strategiske Forberedelser af den Overenskomstforlængelse og den Overenskomstafslutning; man regner med, at vi er i Stand til at gennemføre, ikke af egen Kraft, ikke paa Grund af Medlemmernes Vilje, men støttet paa Samarbejdet mellem Arbejdsgiverforeningen og Forligsmanden, hjulpet af Regeringen og dens nye lovfæstede Septemberforlig, hvorom Socialministeren nu har stillet Forslag.

Ja, jeg slutter med dette, ogsaa fordi Forslaget sikkert vil undergaa nogen Forandring i Udvalget, og naar det kommer igen ved anden Behandling, er der for det første mere Tid til at omtale det, og for det